

Arrest

nr. 55 971 van 15 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 21 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN WEYENBERGE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnisch Albanese, afkomstig uit Prishtinë, Kosovo. U bezit de Kosovaarse nationaliteit. Vijf of zes jaar begon u een relatie met (A.Z.) (O.V. X). Op 13 april 2009 ging u met hem in Kosovo een traditioneel huwelijk aan. Na dit huwelijk verliet uw partner Kosovo en kwam naar België om medische redenen. Omdat u zwanger was geworden en u uw partner, die ernstig ziek is, in België wou bijstaan, besloot u eveneens naar België te komen. Door naar hier te komen wou u hem helpen. Op 1 april 2010 verliet u Kosovo en op 3 april 2010 kwam u aan in België. Op 7 april 2010 heeft u asiel aangevraagd. Op 18 september 2010 werd uw dochter Leona in België geboren. Ter staving van uw identiteit en uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: een kopij van uw UNMIK identiteitskaart uitgereikt in Prishtinë op 5 mei 2004, uw geboorteakte uitgereikt in Prishtinë op

22 mei 2009, uw studieresultaten die u behaalde aan de Universiteit van Prishtinë voor de academiejaren: 2005-2006, 2006-2007 en 2007-2008 en tenslotte een certificaat waaruit blijkt dat u een bachelor in bedrijfsbeheer en informatica bezit, opgesteld op 10 november 2008 door Prof. Dr. (R.A.) van de Universiteit van Prishtinë.

B. Motivering

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan geven. U heeft immers onvoldoende feiten of elementen aangehaald waaruit een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou kunnen blijken.

U verklaarde Kosovo verlaten te hebben louter om uw partner in België te vervoegen en hem hier bij te staan in zijn ziekte (CGVS, p. 6, 7). Er dient te worden vastgesteld dat dergelijk motief echter van louter familiale en sociale aard is wat als dusdanig niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren omwille van hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging. Evenmin maakte u aannemelijk dat uw vluchtredenen verband houden met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Behalve deze louter familiale redenen verklaarde u geen concrete vrees te hebben om naar Kosovo terug te keren (CGVS, p. 7).

In dit verband tievens tevens opgemerkt te worden dat ik ook inzake de asielaanvraag van uw partner, (A.Z.), heb besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit en de door u gevolgde studies staan immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoekster zich op een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Verzoekster benadrukt dat zij zwanger was van A.Z. en niet alleen in Kosovo kon achterblijven; zij wou ook haar man steunen en helpen bij zijn ziekte.

Haar echtgenoot is geregulariseerd en verzoekster kan hem niet in de steek laten. Zij kan niet terugkeren naar Kosovo omdat het kindje nog veel te jong is en hulp van beide ouders nodig heeft.

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoekster brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Verzoekster herhaalt in het verzoekschrift de redenen waarom zij haar land van herkomst verliet en naar België kwam, *in casu* omdat zij zwanger was en haar echtgenoot die ziek was en reeds in België verbleef wou steunen. De herhaling van asielmotieven kan niet aanzien worden als een dienstige weerlegging van de motivering van de bestreden beslissing.

Verzoeksters asielmotieven vinden hun oorzaak in de persoonlijke en familiale redenen en vertonen geen nexus met het Verdrag van Genève. Verzoekster argumenteert niet *in concreto* dat zij (of haar kind) in geval van terugkeer naar Kosovo omwille van één van de vermelde gronden van vervolging een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals omschreven in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

Verzoekster onderbouwt evenmin met enig concreet element dat zij of haar kind in geval van terugkeer een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, door de Raad overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS